

Au înflorit Cireșii

Flavius Laurian Duverna

Au înflorit cireșii...

Au înflorit cireșii-n vervă în livadă
Și în albul pur și-au pus podoabe;
Din mugurii-adormiți în toiul iernii
Au răsărit frumos cununi de salbe,
Îmbrăcând grădinile în straie albe
Ca-n zilele frumoase de-armindenii.

Ce mândră e livada-n sărbătoare!
Ce zumzet de albine o-mpresoară!
E timpul florilor cu porți deschise;
Nectarul dulce, ele-n stupi îl cară
Când ziua, e cu vreme bună afară
Îmbinată cu mireasma de narcise.

E-un dute-vino pe traseu, întruna!
Parfumul florilor suav, le cheamă,
Din zbor răspund la fiecare floare
Și nu le trece, nebăgate în seamă,
C-or osteni și-or obosi n-au teamă
Că munca, le e stimul de înviorare.

Și mai târziu, ce fructe delicioase
Vor fi pe crengile expuse-n soare,
Când în buchete, adunate laolaltă
Cireșile, vor crește în îmbrățișare
Plăcute, ele fiind pentru mâncare
Și viața, spre-a ne fi... revigorată!

O! Și ce motiv solemn de bucurie
Va fi când gata-i timpul de cules,
Când aroma dulce te energizează
Și când rolul hranei, tu l-ai înțeles
Că e benefică în factorul de stres,
Că ea te vindecă și te-ntremează!

Și astfel, în iubirea Lui de Creator,
Dumnezeu, îngrijește să rodească
'N fiecare an cireșii. E a lor menire,
Să-ntrețină aici viața cea firească
Omului, primind să-I mulțumească
Prin grija-n care-i pus sub ocrotire.

Flavius Laurian Duverna